

[Socialministeren.]

Revision, saaledes som det f. Eks. ogsaa fremgik af det ærede Medlem Hr. Koefoeds Udtalelser. Men det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtalte kun, at hvis jeg anser en samlet Revision af vor Sociallovgivning for ønskelig, saa vilde Venstre naturligtvis se paa Forslagene. Naa, i Betragtning af dette ærede Medlems hele Holdning og Form, maa dette Tilsagn om at stille Synsorganerne til Disposition vel egentlig betragtes som en relativ Velvillie, for hvilken man altsaa bør takke.

Det kunde i øvrigt være fristende i Anledning af forskellige Udtalelser af disse ærede Ordførere at sige nogle Ord i Almindelighed om Sociallovgivningen, dens Formaal og Natur, men jeg skal modstaa Fristelsen under Hensyn til, at vi allerede i en nær Fremtid kan tage fat paa Diskussionen paa Grundlag af da foreliggende Forslag, og jeg skal derfor nøjes med at beklage, at det konservative Folkeparti anser det for rimeligt netop nu at forelægge deres politisk umulige Tvangs-Folkeforsikringsforslag, skønt man ved, at der snart kommer et samlet Revisionsforslag vedrørende Socialforsikringen; det forekommer mig at man kunde have oppebiet Regeringsforslaget. Men muligvis har man været bange for, at der efter dettes Fremsettelse ikke vilde være blevet talt om det omhandlede Tvangsforsikringsforslag, hvis man ikke havde vist det ærede Medlem Hr. Hendriksen den Venlighed at demonstrere det paa ny. Og denne Tankegangs Rimelighed og navnlig Hensynfuldhed bør man ikke underkende.

Men medens det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal altsaa ikke just — som f. Eks. de ærede Medlemmer Hr. Holstein og Hr. Koefoed — brændte af Iver efter at gaa i Gang med en Revision af Sociallovgivningen, var han til Gengæld saa meget mere ivrig for at tage Livet af den midlertidige Lovgivning om Hjælp til Aldersrente- og Invalidere nydere samt af det nye Forslag om Arbejdsløshedsforsikring. Det ærede Medlem forstod aldeles ikke Betimegheden af en midlertidig Lovgivning paa dette Omraade, naar den endelige Revision stod lige for Døren. Nej, jeg indrømmer, at det ogsaa vilde være ubetimeligt, hvis enten en saadan Revision kunde gennemføres hurtigt, eller man turde paastaa, at de nuværende faste sociale Understøttelser i det hele var af passende Størrelse, men hvem tør egentlig paastaa dette uden maaske det ærede Medlem og andre, der savner den tilstrækkelige Indsigt i og Interesse for disse Spørgsmaal? Jeg skal imidlertid her opsætte

en nærmere Imødegaaelse, indtil Lovforslaget om faa Dage kommer til Behandling, og nøjes derfor nu med at tilbagevise Paastanden om, at der her skulde være Tale om at drive Stemmekøbs-Politik; thi rent bortset fra, at vi formentlig allerede har de Stemmer, som det ærede Medlem vil sælge os eller dog mener vi vil købe, er det jo netop Meningen, at denne midlertidige Lovgivning skal falde bort i samme Øjeblik, der vedtages et endeligt Revisionsforslag, og mig bekendt er der ikke Tale om Valg i nogen nærmere Fremtid. Det forekommer mig derfor, det havde været rimeligt, om det ærede Medlem havde sparet en saadan Taleblomst overfor dette midlertidige Lovforslag.

Men dette ærede Medlem lægger jo en vis Vægt paa at hæge om et svageligt Indhold ved Hjælp af en voldsom Form, der ikke mindst kom frem i hans Tale om Arbejdernes, specielt de arbejdsløses, ryggeløse Begærlighed. Hans Udtalelser om det nye Forslag til Arbejdsløshedsforsikring var efter min Mening i saa Henseende i al deres Urimelighed saare betegnende. Naar jeg saaledes foreslaar en Udbygning af Forsikringen, en Udbygning, der af Hensyn til de politiske Muligheder for Gennemførlighed vedvarende regner med taarnhøje Kontingenter for Arbejderne selv, og hvis Hovedformaal er at faa de arbejdsløse i størst mulig Udstrækning bort fra den offentlige Forsørgelse, saa taler det ærede Medlem om at flytte Ansvaret fra de forsikrede, altsaa fra Arbejdsløshedskassernes Medlemmer. Det er saa urimeligt, at det ikke er værd at svare paa; jeg nøjes med at henvise til den interessante Redegørelse for de kolossale Byrder, der hviler paa Arbejderne selv, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen, og som findes paa Sp. 211—12. Ikke med et Ord, ikke med eet Ord har det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nævnt Hovedformaalet for denne Lovgivning: Hjælpekassernes Lettelse og de arbejdsløses Overførelse i størst mulig Udstrækning til Forsikringen, skønt Venstre ellers i Tide og Utide fremhæver Forsikringsprincippet som havende alle mulige Fortrin fremfor Forsørgelse og fremhæver Princippet om Hjælp til Selvhjælp.

Og hvilket Ukendskab til de virkelige Forhold ligger der ikke bagved det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Paastand om, at det nye Forslag er et rent og skært Fagforeningsbudskab til Rigsdagen! For det første er det en Fornærmelse mod de sagskyndige, der har udarbejdet Forslaget, men dernæst er det fuldkommen Digt, idet jeg ikke har modtaget nogen Art af Henvend-